

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

עמ"ש 34302-02-26 האב נ' האם
עמ"ש 40590-02-26 האם נ' האב

לפני כבוד השופטת עינת רביד-אב"ד
כבוד השופט נפתלי שילה
כבוד השופט יחזקאל אליהו

המערערת בעמ"ש 40590-02-26
והמשיבה בעמ"ש 34302-02-26
פלונית
ע"י ב"כ עו"ד מרים סרגוסי

נגד

המערער בעמ"ש 34302-02-26
והמשיב בעמ"ש 40590-02-26
פלוני
בעצמו

פסק דין

ערעור על סכום מזונות ילדה מתחת לגיל קו הצדק. כבוד השופטת רביד (מחוזי ת"א) עושה
עבודתה נאמנה. מסבירה ומראה את הטעויות הרבות של כבוד השופטת רון.

ועדיין: 1. לגבי סכום המזונות מתחת לגיל 6, כבוד השופטת רביד בוחרת לא להתערב. ללא
הסבר מדוע. לטעמי זה שגוי. 2. בחישוב במדור יש טעות מתמטית בדרך החישוב. הרחבנו
לגבי החישוב לפי מדור כפול.

נייר עמדה מעודכן ומורחב: נייר עמדה (אוקטובר 2026) – דרך חישוב מזונות ומדור ילדים
בבתי המשפט לענייני משפחה.

ערעור על פסק דין מיום 28.12.2025 של בית משפט לענייני משפחה בתל אביב-יפו (כב' השופטת
גלי רון, תלה"מ 29736-07-21 תלה"מ 73022-01-24) בגדרו נפסק:

בסוגיית המזונות - כי ממועד מתן פסק הדין ועד הגיע הקטינה לגיל 6 (סוף חודש מאי 2027
(כולל)), יעמדו דמי המזונות והמדור על סך של 2,900 ₪ לחודש. החל ממועד הגיע הקטינה לגיל 6
– קרי, החל מחודש יוני 2027- יעמדו דמי המזונות והמדור על סך של 2,082 ₪ לחודש. בנוסף
לדמי המזונות והמדור שצוינו לעיל יישאו הצדדים, ביחס של 67% האב ו-33% האם, בהוצאות
הבריאות שאינן כלולות בסל וכן בהוצאות החינוך הכלולות בסעיף 3.20.3.2 לפסק הדין.

בסוגיית לשון הרע שהוציא האב על האם – לעניין כינויה "חולת נפש" באפליקציית XXX - 500
₪; לעניין התשלום שכונה בהעברה בנקאית "מזונות על גניבת זרע" – 5000 ₪; לעניין הדברים
שנאמרו בלשכת ההוצאה לפועל – לא נפסק פיצוי.

תמצית הרקע

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

עמ"ש 34302-02-26 האב נ' האם
עמ"ש 40590-02-26 האב נ' האב

1. הצדדים קיימו בעבר קשר זוגי, ולהם בת משותפת, ילידת 6.6.2021, שהינה כיום כבת 5 שנים
2. **מתחת לגיל קו הצדק.** (להלן: **הקטינה**). האב נשוי כיום ואב לבת נוספת כבת שנתיים.
2. בין הצדדים מתנהלים הליכים משפטיים בתביעות הדדיות שהגישו בעניינה של הקטינה, ביניהם: תביעת האם למזונות הקטינה (29736-07-21); תביעת האב לשינוי זמני שהות עקב ניכור הורי (35190-04-23); תביעה שהגישה האם לאכיפה ופיצויים לפי סעיף 7 לחוק (5369-12-23); תביעה לפיצויים שהגישה האם לפי חוק איסור לשון הרע (73022-01-24) ותביעת האם לאכיפה וביצוע של החלטה שיפוטית (14469-08-24). **רק שלא יחסר...**
3. האישה הגישה ערעור על ההכרעה בסוגיית המזונות ובסוגיית לשון הרע ואילו המשיב הגיש ערעור בסוגיית המזונות בלבד.
4. אדון בכל נושא בנפרד.
- סוגיית מזונות הקטינה**
- תמצית פסק הדין של בית משפט קמא בסוגיית המזונות**
5. במסגרת הערכת היכולת הכלכלית של הצדדים, נקבע כי האב הוא מהנדס תוכנה המשתכר שכר חודשי ממוצע בסך 24,200 ₪ נטו. לצורך חישוב הכנסתו הפנויה, ניכה בית המשפט מחצית מהחזר המשכנתא החודשי בגין דירתו המשותפת עם אשתו (בסך 7,648 ₪ מתוך 15,296 ₪), הוצאות החזקת מדור בסך 1,400 ₪, וכן הוצאות קבועות בגין בתו מנישואיו השניים בסך כולל של 4,300 ₪ (2,400 ₪ עבור מסגרת חינוכית ו-1,900 ₪ עבור צרכיה). בהתאם לכך, הועמדה הכנסתו הפנויה של האב על סך של 10,852 ₪ לחודש **לטעמי זה שגוי, והרי הסכום 2,400 ₪ הוא לטווח הקצר. לא היה צריך להוריד אותו.** לגבי האם, נקבע כי היא עבדה כמנהלת מוצר ושכרה החודשי הממוצע עמד על כ-17,000 ₪ נטו, וסכום זה נקבע גם כפוטנציאל השתכרותה לצורך פסיקת המזונות. לצורך חישוב הכנסתה הפנויה, הופחתו מהשתכרותה הוצאות שכירות למדור בסך של 6,500 ₪, החזקת מדור שהועמדה על סך של 1,400 ₪ והחזרי שתי הלוואות חודשיים בסך של 3,700 ₪. **לגבי ההלוואות: לטעמי גם זה שגוי. אותו עיקרון.** כתוצאה מכך, הועמדה הכנסתה הפנויה של האם על סך של 5,400 ₪ נטו לחודש, ונקבע כי יחס ההכנסות הפנויות בין הצדדים עומד על 67% האב ו-33% האם.
6. בנוגע לזמני השהות, נקבע כי הקטינה שוהה עם האם 8 ימים ועם האב 6 ימים במחזור של 14 ימים, המהווים חלוקה של 57% לאם ו-43% לאב. **6/8. החלוקה הסטנדרטית כיום צרכי**

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

עמ"ש 34302-02-26 האב נ' האם
עמ"ש 40590-02-26 האב נ' האב

- 1 הקטינה בשני הבתים הועמדו על סך כולל של 2,400 ₪ לחודש **לאור שכר ההורים הגבוה,**
- 2 **בסדר גמור** מתוכם 1,200 ₪ עבור צרכים תלויי שהות ו-1,200 ₪ עבור צרכים שאינם תלויי
- 3 שהות **זה כמובן שגוי כלכלית. הסברנו כבר מספר פעמים בעבר. ראו בנייר עמדה**
- 4 **שלנו המצורף לעיל.** חלקה של הקטינה בהוצאות המדור והחזקתו הועמד על סך של 2,370
- 5 ₪ אצל האם (לפי 30% משכר דירה בסך 6,500 ₪ והוצאות החזקה בסך 1,400 ₪) ועל סך של
- 6 1,809 ₪ אצל האב (לפי 20% מחלקו במשכנתא ומהוצאות החזקת המדור שלו). **20% זה**
- 7 **נכון, כי לאב יש עוד ילדה מפרק ב'. יפה.**
- 8 7. עבור התקופה שעד הגיע הקטינה לגיל 6 (סוף חודש מאי 2027), בה חל על האב חיוב
- 9 אבסולוטי במזונותיה ההכרחיים, העמיד בית המשפט את דמי המזונות והמדור על סך כולל
- 10 של 2,900 ₪ לחודש. סכום זה מורכב מ-1,800 ₪ עבור מזונותיה של הקטינה **בהתאם**
- 11 **לפסיקת מחוזי זה כמובן שגוי, כי אין כאן שום התייחסות להוצאות שהאב מוציא**
- 12 **באופן ישיר בזמני השהות שלו. 43%. היה צריך לחשב זאת לפי זמני השהות אצל**
- 13 **האם: 1,800*0.57. ומסך של 1,100 ₪ בגין השתתפות במדור והחזקתו אותו עיקרון. יש**
- 14 **לנושא פסיקה ענפה.**
- 15 8. מגיל 6 ואילך (החל מחודש יוני 2027), נקבע כי דמי המזונות והמדור יעמדו על סך של 2,082
- 16 ש"ח לחודש **נראה סכום גבוה מידי לעומת הסכום מתחת לגיל 6. אך נמשיך ונקרא**
- 17 **בהתאם לנוסחת חישוב המשקללת את יחסי ההכנסות הפנויות, זמני השהות והפרשי עלויות**
- 18 **המדור של הקטינה אצל שני ההורים. בנוסף, חויבו הצדדים לשאת בהוצאות החינוך**
- 19 **והבריאות החריגות של הקטינה בהתאם ליחס הכנסותיהם הפנויות, קרי 67% האב ו-33%**
- 20 **האם.**
- 21 9. לבסוף, בית המשפט חייב את האב בתשלום דמי טיפול עבור התקופה שבין חודש יוני 2021
- 22 לחודש ספטמבר 2021 (סך הכל 4 חודשים) בסכום של 400 ₪ לחודש ובסך הכל 1,600 ₪. כמו
- 23 כן, חויב האב בהשתתפות חד-פעמית ברכישת ריהוט לקטינה בסך של 1,000 ₪ בלבד, תוך
- 24 דחיית יתר דרישות האם בגין רכיבים אלו.
- 25 **תמצית טענות האם בערעור המזונות שלה בעמ"ש 40590-02-26**
- 26 10. העמדת מזונות הקטינה עד לגיל 6 על סך של 2,900 ₪ לחודש (המורכבים מסך של 1,800 ₪
- 27 עבור צרכים הכרחיים וסך של 1,100 ₪ עבור מדור ואחזקתו) עומדת בסתירה מוחלטת
- 28 לקביעה אחרת בפסק הדין עצמו, לפיה חלקה של הקטינה במדור אצל האם עומד על סך של

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

עמ"ש 34302-02-26 האב נ' האם
עמ"ש 40590-02-26 האם נ' האב

- 1 2,370 ₪ לחודש (המשקף 30% מדמי שכירות של 6,500 ₪ ו-30% מהוצאות אחזקת מדור בסך
- 2 1,400 ₪). הואיל וחייב האב במזונות הכרחיים ובמדור עד לגיל 6 הוא אבסולוטי, שגה בית
- 3 המשפט קמא שלא חייב את האב במלוא חלק הקטינה במדור ובאחזקתו בסך של 2,370 ₪
- 4 לכל הפחות.
- 5 11. העמדת צרכי הקטינה ההכרחיים עד לגיל 6 על סך של 1,800 ₪ בלבד נעשתה ללא כל נימוק
- 6 ותוך התעלמות מהראיות שהוצגו בתיק. סכום זה אף נמוך באופן מפלה מ"המזונות
- 7 הרעיוניים" בסך של 1,900 ₪ שקבע בית המשפט קמא ביוזמתו עבור בתו השנייה של האב
- 8 מנישואיו הנוכחיים, שלא הייתה חלק מההליך. האב נמנה עם העשירון העליון והאם שרויה
- 9 בחובות כבדים של כ-200,000 ₪. ועדיין נקבע הטווח האמצעי של הפסיקה בניגוד לרמת
- 10 החיים שהוכחה.
- 11 12. העמדת השתכרות האב על סך של 24,200 ₪ נטו לחודש והכנסתו הפנויה על סך של 10,852 ₪
- 12 בלבד נעשתה תוך התעלמות מראיות המעידות על הכנסה חודשית פנויה של 60,000 ₪ לכל
- 13 הפחות. בחשבונות הבנק של האב הופקדו מאות אלפי שקלים בכל שנה, לרבות הפקדה חריגה
- 14 בסך של מעל 2,000,000 ₪ ביום 10.7.2023, וכן הוכח כי הוא בעל דירת יוקרה בתל אביב
- 15 ששוויה מעל 7,000,000 ₪ ושני רכבי יוקרה. האב נמנע מלחשוף את מקור הכספים המועברים
- 16 לחשבונו, הסתיר חשבונות בנק (כגון חשבון נאמנות בXXX וחשבון נוסף בבנק XXX) ונמנע
- 17 מלהעיד את אשתו, באופן המקים לחובתו חזקה ראייתית.
- 18 13. בית המשפט קמא הפחית באופן מלאכותי וביוזמתו מעל למחצית מהכנסת האב (בסך כולל
- 19 של 13,348 ₪) בגין הוצאות שלא הוכחו. בכלל זה, הופחת סך של 7,648 ₪ בגין החזר
- 20 משכנתא, על אף שבנסח הטאבו של דירת היוקרה לא מופיע כל זכר לקיומה של משכנתא,
- 21 וממילא מדובר בהשקעה הונית ולא בעלות מדור סבירה. נוסף על כך, הופחתו ביוזמת בית
- 22 המשפט סכומים בגין המסגרת החינוכית של בתו השנייה (סך של 2,400 ₪) ומזונותיה
- 23 הרעיוניים (סך של 1,900 ₪) ללא כל תביעה או ראיה שהונחה בפניו, תוך הרחבת חזית פסולה
- 24 וירידה לזירת ההתגוששות.
- 25 14. כפועל יוצא מן הטעויות החשבונאיות הללו, נקבע יחס הכנסות פנויות שגוי של 67% לאם ו-
- 26 33% לאב. על בית המשפט להעמיד את יחס ההכנסות על 100% לאב **הכי חשוב לא**
- 27 **להגזים...** או לכל הפחות על יחס של 80% לאב ו-20% לאם. זאת, בפרט נוכח אמידותו
- 28 יוצאת הדופן של האב אל מול מצבה הכלכלי של האם, שאינה בעלת נכסים, נאלצה לשאת
- 29 בחובות כבדים בשל הליכי סרק שניהל האב, ופוטרה מעבודתה לאחרונה.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

עמ"ש 34302-02-26 האב נ' האם
עמ"ש 40590-02-26 האם נ' האב

15. אשר למזונות מעל גיל 6 - לא היה מקום להעמיד את הוצאות הקטינה על סך של 2,400 ₪ בלבד וחילק אותן שווה בשווה בין הוצאות תלויות שהות להוצאות שאינן תלויות שהות. חלוקה זו נעשתה ללא כל נימוק ובניגוד מוחלט להודאת האב עצמו כי אינו רוכש עבור הקטינה דבר וחצי דבר, לעומת האם שהוכיחה כי היא זו שרוכשת עבור הקטינה את מלוא צרכיה, לרבות בגדים והנעלה.

16. בית המשפט קמא ביטל באופן שגוי וללא נימוק את הצמדת דמי המזונות למדד ממועד פסק הדין מיום 18.7.2022 יום מתן פסק הדין למזונות, ובכך הפחית בפועל כ-300 ₪ מדמי המזונות הריאליים. כמו כן, נפסקו סכומים זעומים ושרירותיים ללא נימוק ברכיבים נוספים, ובכללם דמי טיפול בסך של 400 ₪ בלבד (המתעלמים מכך שהאם טיפלה בקטינה לבדה בתקופה בה האב התכחש לאבהותו) והוצאות רכישת ריהוט ראשוני בסך של 1,000 ₪ בלבד (העומדות בניגוד להוצאות המוכחות בפועל בסך מעל 17,000 ₪).

תמצית תשובת האב לטענות האם בעמ"ש 40590-02-26

17. הדרישה להעמיד את הכנסתו החודשית של האב על סך של 60,000 ₪ לפחות, וההצהרות לפיהן מדובר ב"מיליונר" המשתייך לעשירון העליון, הן טענות כוזבות, מסולפות ונטולות כל אחיזה בחומר הראיות, כאשר גם לאחר הליכי גילוי מסמכים מקיפים לא הציגה המערערת ולו ראשית ראיה לקיומן של הכנסות נסתרות או עושר חבוי. הכספים שהוזרמו לחשבון האב בסמוך לנטילת המשכנתא מקורם בחסכוניותה האישיים של אשתו הנוכחית, מפדיון קופות גמל ומכירת מניות שבבעלותה, כפי שגובו בנספח 5 לתצהיר האב מיום 27.3.2025. הטענה לקיומם של חשבונות בנק עלומים נוספים היא שקרית, כאשר מספר החשבון הספציפי שציינה המערערת (XXX) כלל אינו מזוהה כחשבון קיים בבדיקה שנערכה.

18. הטענה כי לאב דירת יוקרה בשווי של כ-7 מיליון ₪ ללא משכנתא מנוגדת למציאות העובדתית. בפועל, הדירה נרכשה בעלות של כ-5.2 מיליון ₪, וכנגדה רובצת משכנתא כבדה בהיקף של כ-2.8 מיליון ₪ לתקופה של 30 שנה עם החזר חודשי משמעותי של כ-15,500 ₪, המיועד בין היתר להעמדת מדור ראוי, יציב וקבוע לקטינה.

19. גרסת המערערת משתנה לפי הצרכים הדיוניים השונים. מחד, היא מייחסת לו בערעור השתכרות של לפחות 60,000 ₪ לחודש ורווח חודשי ודאי בסך של 256,723 ₪, ומאידך, בבקשה לסעדים זמניים מיום 4.2.2024, עתרה לרישום משכון וערבויות בטענה כי הוא חסר יכולת כלכלית לשלם אף את סכום הנזק הנטען על ידה.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

עמ"ש 34302-02-26 האב נ' האם
עמ"ש 40590-02-26 האם נ' האב

20. קביעת צרכי הקטינה בגובה של 1,800 ₪ ללא מדור היא קביעה נכונה התואמת את אומדן בית המשפט ואת ניסיון החיים, ואין בפסיקה תעריף קשיח לצרכים הכרחיים. **יש סכום צרכים מקובל עבור ילד מתחת לגיל 6. 1,600-1,900. ואכן, הוא לא קשיח.**
21. אין כל בסיס לטענה לפיה האב הודה כביכול שאינו רוכש לקטינה ביגוד, הנעלה או צרכים בסיסיים, וטענה זו מהווה המצאה רטורית שאין לה עיגון בפרוטוקול או בפסק הדין. האב נושא בפועל בהוצאות ישירות אלו.
22. בחינת יכולתו הכלכלית של האב מחייבת התחשבות בתלויים הנוספים שלו בפועל ובכלל זה בתו הנוספת שנולדה ביום 22.2.2024 **מעניין. אך האם זה נכון?** שימוש ב"מזונות רעיוניים" בפסק הדין אינו מהווה פסיקת מזונות לקטינה שאינה בעלת דין או חריגה מסמכות, אלא אומדן עזר חשבונאי לגיטימי לבחינת הכנסתו הפנויה וכופר הנשיאה שלו. כמו כן, השוואה בין צרכי בתו הנוספת בת השנתיים לבין צרכי בת הצדדים בת החמש חוטאת למציאות, שכן צרכי קטין אינם פונקציה קבועה אלא משתנים בהתאם לגיל, מסגרת ותמהיל הוצאות בפועל.
23. הדרישה לחייב את האב בהשתתפות במדור בשיעור של 30% משכר הדירה ללא הגבלת סכום חוטאת לפסיקה העדכנית, לפיה חישוב מדור אינו נעשה במנותק מזמני השהות ומהוצאות שבהן נושא ההורה בעין.
24. אין שחר לטענה כי בית המשפט קמא ביטל את הצמדת המזונות למדד או ביצע הפחתה סמויה ללא נימוק. בית המשפט קבע את אותו סכום מזונות סופי בסך 2,900 ₪, הוזה לסכום המזונות הזמניים שנקבע בהחלטה מיום 18.7.2022 בצירוף הצמדה למדד (שעומד בפועל על כ-3,100 ₪). ההבדל היחיד נובע מתחולת ההצמדה בתקופות שונות במעבר בין הסדר זמני להכרעה סופית, שניתנה לאחר בירור מקיף של התמונה הכלכלית שכללה את עליית הכנסתה הממוצעת של המערערת משיעור של כ-8,869 ₪ בעת פסיקת המזונות הזמניים לסך של 17,691 ₪ בסמוך לפסק הדין הסופי.
25. הדרישה לתשלום דמי טיפול לתקופה שקדמה להסכם זמני השהות מיום 18.7.2022 דינה להידחות, שכן מדובר בניסיון לעטוף דרישה כספית עונשית ברטוריקה מתלהמת. הקשיים במימוש הקשר עם הקטינה באותה תקופה נבעו מהתנגדותה השיטתית של המערערת, מסיכול מתמשך של זמני השהות ומעשיית דין עצמי, ולא מזניחה מצד האב. כמו כן, לעניין ההוצאות החד-פעמיות, המערערת הציגה דרישות מנופחות המבוססות בחלקן על הצעות מחיר בלבד (כמפורט בסעיף 3.19.3 לפסק הדין) שבוצעו ללא תיאום, ללא שקיפות ומבלי שניתנה לאב אפשרות להיות שותף להחלטות, בשעה שהוא רכש עבור הקטינה ציוד מלא והכין עבורה חדר ייעודי ומאובזר בביתו.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

עמ"ש 34302-02-26 האב נ' האם
עמ"ש 40590-02-26 האם נ' האב

1 תמצית טענות האב בערעור שלו על המזונות בעמ"ש 34302-02-26

26. במוקד הערעור עומדת הקביעה השגויה לנכות מהכנסתה הפנויה של המשיבה החזרי הלוואות צרכניות ומאוחרות בסך חודשי של כ-3,700 ₪, אשר ניטלו זמן רב לאחר הגשת התביעה בחודש יולי 2021. **צודק כמובן** קביעה זו מנוגדת להלכה הפסוקה לפיה חובת המזונות קודמת לפירעון חובות לנושים אחרים, והיא מגלגלת את מימונם על גב המערער. גובה הכנסתה של המשיבה הוערכה על אומדן מופחת של כ-17,000 ₪ במקום על סך של 17,691 ₪ נטו, המהווה את הממוצע האריתמטי המדויק העולה מתלושי השכר שהציגה עבור 12 החודשים הקובעים (סך מצטבר של 212,296 ₪). כתוצאה מטעויות אלו חושב יחס ההכנסות באופן מלאכותי ושגוי של 67% לחובת המערער ו-33% למשיבה, במקום יחס שוויוני בעיקרו העומד לכל היותר על 50%-50% או 48% למערער ו-52% למשיבה.

27. בית המשפט קמא עת קבע חלוקה שרירותית ושוויונית (נוסחת ה-50/50) של צרכי הקטינה בסך 2,400 ₪, בין צרכים תלויי שהות לצרכים שאינם תלויי שהות (1,200 ₪ לכל רכיב), חרף העובדה כי המשיבה כשלה בהוכחת רכיב הצרכים הקבועים. המציאות הכלכלית והפסיקה המנחה, קובעים שחלק הארי של ההוצאות בגידול קטין הוא תלוי שהות, ויש להעמיד את היחס הריאלי על 70% לצרכים תלויי שהות ו-30% לצרכים שאינם תלויי שהות.

28. חיוב המערער בתשלום נפרד ועצמאי בגין אחזקת מדור בסך של כ-420 ₪ לחודש (המהווה כ-281 ₪ לפי יחס של 67%) מהווה כפל חיוב המנוגד להלכה הפסוקה. הוצאות אחזקת מדור הן במהותן הוצאות צריכה שוטפות הכלולות אינהרנטית בסכום המזונות השוטף שנפסק (בסך 2,400 ₪), והפרדתן לרכיב נוסף יוצרת עיוות כלכלי. **כמוסבר בנייר העמדה, בנושא החזקת המדור כל שופט בוחר בדרך שלו. דבר זה מביא לוויכוחים מיותרים. חבל.** לחילופין, אף אם יש מקום לחיוב נפרד, שגה בית המשפט קמא בכך שלא הפחית בחישוב השתתפות האב באחזקת המדור את ימי השהות של הקטינה עמו.

29. קביעת שיעור המדור המוכר לקטינה בבית המערער בגובה 20% בלבד לעומת 30% בבית המשיבה יצרה פער מלאכותי ובלתי מנומק, קיומם של בת זוג ובת נוספת בביתו אינו מוזיל או מפחית את עלות מדורה של הקטינה שנשמר לה חדר משלה. יש להעמיד את שיעור המדור על יחס שוויוני של 30% בשני הבתים. **בהתאם לפסיקה כיום, לטעמי האב טועה כאן.**

30. בפסק הדין קמא נפלה שגגה באי-קביעת מנגנון עדכון אופרטיבי ואוטומטי של סכום המזונות והמדור עם הרחבת זמני השהות של המערער עם הקטינה, חרף המלצותיהם החד-משמעיות של המומחים והאפוטרופוס לדין למעבר מידי לזמני שהות שווים.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

עמ"ש 34302-02-26 האב נ' האם
עמ"ש 40590-02-26 האם נ' האב

31. בנוסף, חלוקת ההשתתפות בהוצאות החריגות של הקטינה (בריאות וחינוך) בשיעור של 67% על המערער ו-33% על המשיבה נשענת על תחשיב הכנסות שגוי, ויש להורות על חלוקתן בחלקים שווים (50%-50%) או בהתאם ליחס ההכנסות המתוקן. לבסוף, שגה בית המשפט קמא כשנמנע מלפסוק לחובת המשיבה הוצאות משפט משמעותיות, חרף ממצאיו המפורשים בדבר ניפוח דרישותיה והצגת "הצעות מחיר" במקום הוצאות אמת, ונוכח דפוס חוזר וחסר תום לב של הצגת "אבטלה טקטית" בצמתים דיוניים מכריעים.

תמצית תשובת האם בעמ"ש 34302-02-26

32. בצדק דחה בית המשפט קמא את טענות האב לגבי ניכוי הלוואותיה מהכנסתה הפנויה, שכן מדובר בהלוואות שניטלו ככורח כלכלי אמיתי לכיסוי גרעון שוטף. הלוואות אלו נדרשו, בין היתר, עקב הליכי הסרק הרבים שניהל האב וכפייתו על האם להתגורר ברמת גן היקרה, שבה דמי השכירות מגיעים לסך של 6,700 ₪ לחודש. מנגד, האב הציג מצג שווא של חובות באמצעות הלוואות קצרות טווח שנעלמו בהמשך, בעוד שרכושו האמיתי והכנסותיו בפועל עלו באופן קיצוני.

33. בעוד שהאב מלין על "שגגה אריתמטית" זניחה של 691 ₪ בחישוב השתכרות האם, הוא העלים עובדות מהותיות לגבי הפקדות חודשיות בחשבוננו בטווח של 50,000 ₪ עד 80,000 ₪ בממוצע. כמו כן, נחשף כי האב הסתיר חשבון נאמנות בבנק XXX שבו הוא ה"נהנה" היחיד, וכן נמנע מלהציג את נתוני השכר של אשתו עמה רכש פנטהאוז בתל אביב בשווי של מעל 7 מיליון ₪.

34. הופחתו משכנתא המהווה השקעה הונית בנכס יוקרה שאינו בגדר מדור סביר, וכן "מזונות רעיוניים" בסך 1,900 ₪ עבור בתו הנוספת מנישואיו השניים. הפחתות אלו, לצד סכום של 2,400 ₪ בגין מסגרת חינוכיות לביתו השנייה שלא הוכח וממילא צפוי להסתיים בשנה הבאה, יצרו חוסר איזון מובהק לטובת האב.

35. בעניין חלוקת הצרכים, נטען כי האב לא הוכיח נשיאה בהוצאה כלשהי עבור הקטינה בעת שהותה עמו, וכי טענתו לקביעת יחס של 70% בגין צרכים תלויי שהות דינה להידחות. באשר לטענת "כפל התשלום" בין המדור לאחזקתו, מובהר כי הפסיקה אליה מפנה האב אינה רלוונטית וכי בית המשפט קמא ערך חישוב זהה ומקוזז גם ביחס לביתו שלו. בנוסף, חלקה של הקטינה במדור האב נקבע כדין על 20% בלבד בשל מגוריהן של שלוש נפשות נוספות בביתו, בעוד שבבית האם מתגוררות רק האם והקטינה.

36. קיימת התנגדות נחרצת לדרישת האב לקביעת מנגנון עדכון אוטומטי עתידי למזונות על בסיס שינוי תיאורטי בזמני השהות. הלכה פסוקה היא כי מזונות נקבעים לפי המצב הקיים, וטענות

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

עמ"ש 34302-02-26 האב נ' האם
עמ"ש 40590-02-26 האם נ' האב

1 האב לקיומו של "ניכור הורי" קרסו לחלוטין ואף נדחו בתסקיר העו"ס העדכני מיום 7.7.25
2 אותו בחר להעלים. לבסוף, נטען כי חיוב האב בהוצאות משפט בסך 10,000 ₪ עבור שני
3 הליכים משפטיים ממושכים נפסק על הצד הנמוך ביותר, ואין מקום להתערב בו לטובתו.

4 דיון והכרעה בסוגיית המזונות

5 37. כידוע, מידת ההתערבות של בית המשפט של ערעור בפסיקת מזונות היא מצומצמת. כפי
6 שנקבע בע"א 192/82 סדן נ' סדן (16.9.1982):

7 "בידוע, אין זה מדרכו של בית משפט של ערעור להתערב בקביעת שיעור המזונות הנתונה
8 להערכתו ולשיקול דעתו של בית המשפט שפסק בעניינם, אלא אם לדעת בית המשפט
9 שלערעור, באה פסיקה זו על יסוד שיקולים מופרכים והתעלמות משיקולים שהיה צריך
10 לתת דעתו עליהם".

11 ראו גם: בע"מ 2045/15 פלוני נ' פלונית (21.5.2015) ובע"מ 7256/19 פלוני נ' פלונית
12 (9.7.2020).

13 כפי שצינו גם בעמ"ש (תל אביב-יפו) 3060-11-25 א.ר. נ' ד.ר. (14.6.2026) וכפי שנקבע בעמ"ש
14 59751-02-25 פלוני נ' אלמונית (30.9.2025):

15 "אין כל סיבה שלא להחיל גם על ערעורים שעניינם חיובי מזונות, את כללי ההתערבות
16 הנהוגים בערעורים המשיגים על גובה הפיצוי בתיקי נזיקין, בהם נעשית הבחינה 'ממעוף
17 הציפור', כמו למשל: 'ערכאת הערעור לא תיטה להתערב בהערכת הנזק שנעשתה על-ידי
18 הערכאה הדיונית, אף אם היא סבורה כי ראוי היה להעריך באופן שונה את הנזקים, אלא
19 מקום בו הפיצוי שנפסק אינו סביר...זאת ועוד, נקבע כי כל אימת שהפיצוי בכללותו סביר,
20 לא תידרש ערכאת הערעור לבחון כל ראש נזק לעומקו, ודי בבחינת ראשי הנזק מ'מעוף
21 הציפור' כל עוד לא נתגלתה טעות בולטת במי מהם'. (רע"א 9311/17 פלוני נ' פלוני, חברת
22 הגיחון בע"מ, איילון חברה לביטוח בע"מ). ראוי להנהיג גם ביחס לבחינת חיובי מזונות את
23 מבחן 'מעוף הציפור', הנהוג בהערכת גובה הפיצוי בתיקי נזיקין על ידי ערכאת הערעור,
24 וזאת באותם מקרים שבהם שיעור המזונות הינו סביר על פניו בהתחשב במכלול הנתונים,
25 וכאשר חישוב מדויק ו'נכון' יותר לא יביא לתוצאה שונה מהותית".

26 38. למעלה מן הנדרש נתייחס לכמה מטענות הצדדים **כל הכבוד. חלק מתפקידם של שופטי**

27 **מחוזי הוא ללמד. להסביר. בטח במקרה שכזה בו יש טעויות לרוב.**

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

עמ"ש 34302-02-26 האב נ' האם
עמ"ש 40590-02-26 האם נ' האב

39. על מנת לקבוע את הכנסתו הפנויה של האב בית המשפט הפחית מהכנסתו סך של 7,648 ₪, המהווה מחצית מהחזר המשכנתא החודשי הכולל העומד על סך 15,296 ₪. ההפחתה שבוצעה היא על הצד הגבוה והיה ראי להעמידה על סך של 6,500 ₪, **הגיוני. יפה.** אשר הינו הסך אשר משלמת האם בגין שכירות, זאת בשים לב שיש במשכנתא גם רכיב הוני כך גם לא הייתה הצדקה להפחית סכום בגין הוצאות בתו הנוספת של האב ואשתו. זאת משום שבחישוב הכנסה פנויה של האדם "עלינו להפחית מסך ההשתכרות סך מינימלי ומצומצם של הוצאות שחייב אדם להוציא עבור עצמו" (ההדגשה הוספה – ע' ר'; עמ"ש (מחוזי מרכז) 51056-09-20 פלוני נ' פלונית, סעיף 19 לפסק הדין וכן סעיף 28 לפסק דינו של השופט עוזי פוגלמן בע"מ 919/15 פלוני נ' פלונית (19.7.2017) ותלה"מ (משפחה ת"א) 30886-06-24 א.ב. נ' א.ד. ע (14.12.2025) סעיף 99) ובגדר כך סכום מינימלי להוצאות עצמיות וכן הוצאות מדור. **אם לאב היה ילד מנישואים קודמים, והיה עליו תשלום מזונות, מה הייתה ההתייחסות? ודאי שסכומים שאדם מוציא עבור ילדים נוספים, מתנות לאשתו, רכישת רכב חדש וכיו"א אינם בגדר הוצאות הכרחיות שאדם מוציא על עצמו כפי שהוגדר בפסיקה "מתנות לאשתו" ו "רכישת רכב חדש", בהחלט. אך האם גם הוצאות על הילדה? לטעמי מצריך חשיבה חדשה. מצד שני, נניח ובעתיד לאב יהיה ילד נוסף. הוא שוב יבקש לחשב את הכנסתו הפנויה ולהפחית את המזונות? לא הגיוני. כך גם הפחתת ההלוואות שלקחה האם, לטענתה, כדי לנהל את ההליכים המשפטיים, לא היה לה מקום לצורך קביעת הכנסתה הפנויה, בפרט שהמדובר בהוצאה הקצובה בזמן, אשר לא תימשך כל תקופת החיוב במזונות יפה. בקיצור, לכבוד השופטת רון טעויות רבות. חבל.**
40. הסכומים שהופחתו בפסק הדין קמא על מנת להגיע להכנסה פנויה של האב וזו של האם הם:
- 3,700 ₪ שהופחתו שלא כנדרש מהכנסת האם (החזר חודשי של הלוואות שלקחה) **יפה**
- ו-5,900 ₪ שהופחתו שלא כנדרש מהכנסת האב [1,600 ₪ עודפים מהמשכנתא לדמי השכירות וכן 4,300 ₪ שהם חיבור של מזונות רעיוניים לבת הנוספת של האב ואשתו (1,900 ₪) ותשלום חודשי עבורה לגן (2,400 ₪)]. **יפה**
41. לפיכך הכנסתה הפנויה של האם צריכה להיות 9,100 ₪ (17,000 ₪ פחות שכירות 6,500 ₪ ופחות החזקת מדור 1,400 ₪) והכנסתו הפנויה של האב 16,300 ₪ (24,200 ₪ פחות שכירות 6,500 ₪ ופחות החזקת מדור 1400 ₪). **זה הנכון. יפה מאוד. להכנסת האם היה צריך להוסיף כמובן את קצבת הילדה.**

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

עמ"ש 34302-02-26 האב נ' האם
עמ"ש 40590-02-26 האם נ' האב

42. יחס ההכנסות הפנויות של הצדדים הוא אם כך: 64% לאב ו- 36% לאם. כאשר בית משפט קמא קבע כי היחס הוא 67% לאב ו- 33% לאם. אין לטעמי מקום להתערב בחלוקה בין צרכים שאינם תלויי שהות לכאלה תלויי שהות **לטעמי חבל. זה שגוי כלכלית! אך יש מקום להתערב בקביעה אודות הוצאת המדור המוכרת אצל האב, שיש להעמיד על 6500 ₪ במקום 7648 ₪.**

43. מכאן שיש לחשב על פי יחס ההכנסות 64% לאב ו- 36% לאם; יחס שהות: 43% לאב 57% לאם; ולכן התחשיב הוא:

עבור צרכים שאינם תלויי שהות על האב לשלם 64 אחוז מ – 1,200 דהיינו – **768 ₪. זה נכון רק אם אכן האב, כטענת האם, לא מוציא דבר על צרכים אלו! האב טוען אחרת.**

עבור צרכים תלויי שהות – האב צריך לשלם 768 ₪ ובהפחתה של 516 ₪ בגין הזמן שהקטינה אצלו נותר לו לשלם לה **252 ₪. $0.64 \cdot 1,200$ זה אכן 768 ש"ח ו $0.57 \cdot 1200$ זה אכן 684 ₪. ההפרש אכן 252.**

אחזקת מדור – 1,400 ₪ לאב ו- 1,400 לאם מחושב לפי 20% לאב (280 ₪) ושליש לאם (466 ₪) לכן, סך ההוצאות בשני הבתים הם 746 ₪. האב צריך לשלם 64 אחוז דהיינו 477 ₪ ומאחר שהוא נושא ישירות בסך של 280 ₪, הוא צריך לשלם לאם ברכיב זה **197 ₪.**

בחלק מהמקרים הוצאות החזקת המדור כבר כלולות בצרכי הילד. בתוך ה 1,800. כאן זה בנפרד. כל שופט בוחר בדרך שהוא מעדיף. מצב זה יוצר חוסר אחידות בפסיקה. ואז לאי הבנות וויכוחים. אך האם החישוב הכפול נכון? נסביר במדור.

מדור – המדור הם אצל האב והן אצל האם הוא 6,500 ₪ לכל אחד **יפה** אצל האב - 20% דהיינו 1,300 ₪ ואצל האם שליש דהיינו 2,166 ₪. סה"כ עלות המדור לקטינה בשני הבתים הוא **3,466 ₪. עד כאן נכון. זה ה 200% עליו כתבנו בנייר עמדה לעיל, בו הסברנו שלפי פסיקת מחוזי מרכז שעכשיו, לחישוב עצמו, יש לקחת רק מדור אחד. כאן כבודה לא עושה זאת, ומחשבת לפי הסכום המצרפי. האב צריך לשלם 64 אחוז דהיינו 2,218 ₪ מתוכם הוא משלם ישירות כשהקטינה אצלו 953 ₪ ולכן נותר לו לשלם **1,265 ₪.****

כאן יש לכבודה טעות מתמטית שרבים משופטי משפחה עושים. את ה 64% (יחס שכר ההורים) כבודה לקחה, בצדק מהסכום 3,466 ₪ ($2,218 = 0.64 \cdot 3,466$) אך בחישוב של יחס זמני השהות, ה 43%, לקחה בטעות מהסכום שיצא לה (ה 2,218) ולא מאותו סכום קבוע (3,466) כפי שצריך להיות ($953 = 0.43 \cdot 2,218$). בחישוב הנכון

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

עמ"ש 34302-02-26 האב נ' האם
עמ"ש 40590-02-26 האם נ' האב

1 היה צריך להיות 1,490 במקום 953. ואז האב צריך לשלם 2,218 פחות 1,490 שזה
2 728 במקום הסכום השגוי 1,256 ₪. הפרש של 528 ₪. תודה רבה לעו"ד ערן דוידוב
3 שכתב לי על כך.

4 לפי חישוב זה אך מתוקן האב בעצם משלם: 1,300 ₪ אצלו ועוד 728 ₪ לאם. יחד
5 זה 2,028 ₪. המדור בשני הבתים הוא 3,466 שח. יוצא שהאב משלם 58.5% מעלות
6 המדור של הילדה בשני הבתים.

7 החישוב לפי מדור אחד: האב צריך לשלם דלתא (ההפרש/התוספת שהאב צריך
8 להעביר לאם) של 21% (7% בזמני השהות ועוד 14% ביחס ההכנסה) מהסכום
9 2,165 ₪ (עלות המדור של הילדה אצל האם). 455 ₪.

10 האם זה אומר שהאב משלם עבור מדור הילדה רק 455 ₪? כמובן שלא! האב משלם
11 100% ממדור הילדה אצלו (1,300) ועוד השלמה של 21% (455), כך שהאב משלם
12 1,755 ₪ עבור חלקו במדור הילדה בשני הבתים.

13 לסיכום: בדרך של מדור כפול (אך בחישוב הנכון) יוצא 728 ₪. בדרך של חישוב לפי
14 מדור אחד יוצא 528 ₪.

15 • יש גם את הדרך של ליפשיץ וליפשיץ בה כן לוקחים מדור כפול, אך בה החישוב
16 הוא ללא התייחסות לחלוקת זמני השהות, אז לא זה המקרה כאן.

17 44. ההפרש בין מה שנקבע בבית משפט קמא (2,082 ₪) לבין מה שנקבע כאן (2,482 ₪) הוא 400
18 ₪. לכך יש להוסיף כי על פי פסק הדין האם מקבלת את מלוא קצבת הילדה מביטוח לאומי
19 יפה. כבוד השופט רון שכחה גם את זה. וכן את כל הקצבאות הנוספות (ראו סעיף 3.20.7
20 לפסק הדין) דבר המצמצם את ההפרש לכמחצית ומכאן שההפרש הוא כזה שאינו מצדיק
21 התערבות בית משפט זה בפסיקת המזונות.

22 בדקתי מה נרשם בסעיף 3.20.7: "קצבת הילדים של המל"ל וכן הטבות המל"ל ישולמו
23 לידי האם ויתווספו לדמי המזונות והמדור החודשיים". אז לא ממש ברור על אילו
24 קצבאות נוספות מדברת כבודה. אולי בטעות על מענק הלימודים?

25 45. בית משפט של ערער גם אינו מתערב בקביעות עובדתיות לגבי הכנסתו של האב, שהיא
26 הכרעה עובדתית מובהקת וכך גם לגבי הכנסתה של האם, שגם היא הכרעה עובדתית
27 מובהקת. לכן נושא זה מאוד חושב בבית המשפט קמא. תפקיד חשוב של העו"ד. בית
28 המשפט קמא קבע כי ההכנסות של האב הינן אך ורק ממשכורתו המוצאת ביטויה בתלושי
29 השכר כאשר הסכומים הגבוהים שנכנסו לחשבונו אגב רכישת הדירה הם כספי אשתו והונה
30 שלה אשר נועדו לרכישת הדירה על ידי האב ואשתו (סעיפים 3.11.3 עד 3.11.5 לפסק הדין).

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

עמ"ש 34302-02-26 האב נ' האם
עמ"ש 40590-02-26 האם נ' האב

1 אין כל מקום להתערב בקביעה זו המגובה במסמכים שצורפו כנספח 2 לתצהיר האב המעידים
2 על מכירת מניות ומשיכת כספים מקופת גמל של אשתו של האב בסכומים מתאימים. כך גם
3 אין מקום להתערב בקביעת ההכנסה של האם כאשר הפער הוא של כמה מאות ₪ לחודש
4 שאין להם משמעות בחישוב הכולל.

5 46. באשר לטענות הנוספות של הצדדים, הרי לא מצאתי בהם חריגה מהתחשיב המקובל. שני
6 הצדדים, אגב, מלינים על כך שבית המשפט חילק את סכום הצרכים שקבע (2,400 ₪ לחודש)
7 מחצית לתלויי שהות ומחצית לשאינם תלויי שהות. אינני מוצאת מקום להתערב בכך
8 והחלוקה נראית סבירה בנסיבות אלה. **חבל. זה שגוי כלכלית. הגיע הזמן שמחוזי ינחה**
9 **לגבי החלוקה. גם זה מוסבר בנייר עמדה לעיל.** כך גם קביעת הסכומים בעניין המדור
10 והחזקת המדור (ראו סעיף 3.16.2 לפסק הדין קמא).

11 47. עוד אציין שסכום המזונות עד גיל 6 (2,900 ₪) בהתחשב בזמני השהות גם הוא אינו נראה
12 בלתי סביר וכזה מצדיק התערבות בית משפט של ערעור. **גם זה, בהתאם לפסיקות מחוזי,**
13 **שגוי! כמובן שיש להתחשב בזמני השהות אצל האב (43%), אחרת יש תשלום ביתר**
14 **על האב. אולי כבודה התעיפה. לא ברור מדוע כבודה כותבת "בהתחשב בזמני**
15 **השהות", והרי כבוד השופטת רון לא עשתה זאת.**

16 48. לפיכך, לו דעתי תשמע אין מקום להתערב בסכומי המזונות שנפסקו.

17 **סוגיית לשון הרע לא החלק שלנו.**

18 49. האם הגישה תביעה לתשלום פיצויים בסך 400,000 ₪ לפי חוק איסור לשון הרע, חוק הגנת
19 הפרטיות ופקודת הנזיקין בתיק תלה"מ 73022-01-24 וזאת לגבי שלושה פרסומים של האב.

20 **הפרסום הראשון**

21 50. האם טוענת שהאב כינה אותה באפליקציית XXX בשם "חולת נפש". האם טענה כי האב כינה
22 אותה באפליקציית XXX תחת הכינוי "חולת נפש", וכי מדובר ברשת חברתית, החשופה לעיני
23 כל אדם אשר התקין על מכשיר הטלפון הנייד שלו את אפליקציית XXX. זאת ועוד, האם
24 טוענת כי האב העביר את פרטי הטלפון הנייד שלה לחבר, וגם זאת תחת הכינוי "חולת נפש",
25 והשאיר את הכינוי הפוגעני הנ"ל שהופץ לעיני כל משתמשי האפליקציה הנ"ל.

26 51. פסק הדין קבע כי בכל הנוגע לפרסום הראשון כי האם לא הביאה כל עדות לגבי הטענה
27 שהכינוי חשוף לעין כל. יתרה מכך, בתמ"ש (קריות) 30406-07-16 **פלונית נ' פלוני**

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

עמ"ש 34302-02-26 האב נ' האם
עמ"ש 40590-02-26 האב נ' האב

1 נדון מקרה דומה, שבו טען תובע, כי כינויו בטלפון הנייד של נתבעת, חשוף לעיני
2 כל באפליקציית XXX. ואולם, טענתו זו נדחתה. באותו מקרה, ציינה כב' השופטת ליאת דהן
3 חיון, כי ממענה שהתקבל משירות הלקוחות של אפליקציית XXX, עולה כי: "רק המשתמש
4 באפליקציה ואיש הקשר מושא הכינוי יכולים לצפות באותו כינוי... וגם אם ניתן לראות
5 שלשני משתמשים קיימים אנשי קשר משותפים, כל משתמש לא רואה את שמות אנשי
6 הקשר כפי שמופיעים אצל המשתמש השני, כלומר ניתן לראות אך ורק את מספר אנשי
7 הקשר המשותפים בשמות השמורים אצל הצופה". יחד עם זאת, האב הודה, כי העביר את
8 מספר הטלפון הנייד של האם, תחת הכינוי "חולת נפש", לטלפון הנייד של החבר, ובשים לב
9 לכך שכיתוב זה היה מיועד לאדם זולת הנפגע והגיע לאדם אחר זולת הנפגע, הרי שמדובר
10 ב"פרסום", כמשמעותו בסעיף 2 לחוק איסור לשון הרע. בנסיבות דנא, המדובר בפרסום,
11 שאליו נחשף אדם אחד בלבד – כשיצוין כי האם עצמה מאשרת כי אף אחד לא פנה אליה
12 ואמר שנחשף לכינוי זה (רא' עדותה בעמ' 27 ש' 8). זאת ועוד, האב הסביר בחקירתו, כי
13 העברת איש הקשר לטלפון הנייד של החבר, נעשתה על מנת שיוכל להתכתב עם האם שחסמה
14 אותו בטלפון הנייד, כך שפרסום זה לא נעשה מתוך כוונה לפגוע באם. כמו כן, האם מאשרת
15 בסעיף 25 לסיכומיה, כי החבר הסיר את הכינוי הפוגעני במכשיר הטלפון הנייד שלו, לאחר
16 ימים בודדים, וזאת מיד לאחר ששלחה לו האם מכתב התראה. לפיכך, נקבע כי יש להעמיד
17 את הפיצוי הכספי על סכום נמוך בסך של 500 ₪ בלבד.

18 52. האם טוענת בנוגע לפרסום הראשון כי הוכיחה שהכינוי נשאר במכשירו של החבר מספר ימים
19 ונמחק רק לאחר מכתב התראה. האם מדגישה כי האפליקציה מוגדרת כ"רשת חברתית"
20 המאפשרת שיתוף וחשיפה רחבה, וכי מיליוני משתמשים נחשפו או עשויים היו להיחשף
21 לכינוי הפוגעני. האם טוענת כי האב הודה במעשיו, והנטל להוכיח שהפרסום לא הופץ ברבים
22 עבר אליו, אך הוא לא עמד בנטל זה. לכן, היא זכאית לפיצוי כפול של 100,000 ₪ לכל הפחות,
23 צמוד למדד, בשל הכוונה לפגוע והיותה של העוולה מתמשכת.

24 53. האב טוען כי האם כשלה מלהוכיח שאפליקציית XXX היא "רשת חברתית" או "פלטפורמה
25 הפתוחה לעיון ציבורי", וכי מדובר באפליקציה לזיהוי ושמירת אנשי קשר בלבד. לטענתו,
26 שמירת איש קשר אינה מהווה פרסום בפני צד שלישי, והאם לא הצביעה על מקור עובדתי
27 קונקרטי לחשיפה רחבה. הוא לא התכוון לפרסם את הכינוי ולא ידע שאפליקציית XXX
28 מותקנת בטלפון של החבר. האם אף הודתה בחקירתה הנגדית כי איש לא ציין בפניה שראה
29 את הביטוי "חולת נפש", וכי לא ראתה את הכינוי במכשירו של האב עצמו אלא רק דרך
30 החבר. האב מדגיש כי רשימת אנשי הקשר פרטית, ומי שעשוי להיחשף לכינוי הוא לכל היותר
31 אותו מספר ספציפי שנשמר, ולא צדדים שלישיים או ציבור רחב.

הפרסום השני

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

עמ"ש 34302-02-26 האב נ' האם
עמ"ש 40590-02-26 האם נ' האב

54. במסגרת ההעברה הבנקאית שביצע האב ביום 15.8.2021 לצורך התשלום הראשון של דמי
המזונות הזמניים ציין האב בהערה - "מזונות על גניבת זרע".
55. בית המשפט קמא פסק, שההערה שלפיה המדובר ב"מזונות על גניבת זרע" מופיעה ברישומי
הבנק. הערה זו הייתה מיועדת לאדם זולת האם - או לכל הפחות - הייתה עשויה להגיע,
בנסיבות העניין, לאדם זולת האם. לפיכך המדובר ב"פרסום" כמשמעותו בסעיף 2 לחוק
איסור לשון הרע. לאחר שבית המשפט קמא נתן דעתו לתוכנו של הפרסום, בצוותא עם
העובדה כי האב מיהר להתנצל על הפרסום ופנה אל הבנק, כשעתיים בלבד לאחר הפרסום, על
מנת שיסיר את הפרסום, ואף משעה שמבדיקה עם הבנק הובהר לאב כי העברות בנקאיות
בסכומים נמוכים מתבצעות באופן אוטומטי וללא התערבות פקיד אנושי כלשהו מטעם הבנק
- כך שפסק אם מי מעובדי הבנק נחשף לכיתוב זה - נמצא להעמיד את סכום הפיצוי בגין
"הפרסום השני" על סך של 5,000 ₪.
56. האם טענה כי נפסק סכום נמוך, שאינו הולם את הביטוי החמור הנחשב "ברף גבוה בכל
הקשור לביטויים המהווים לשון הרע" ופוגע בכבודה של האם. היא מדגישה שהאב הודה
בפרסום, וכי "התנצלותו" בפני פקידת הבנק מוכיחה כוונה לפגוע בה על ידי חשיפת הביטוי
לעובדי הבנק. עוד טוענת כי הפרסום הוא "עוולה נמשכת" שאינה ניתנת למחיקה מרשומות
הבנק, וכי היא חשה "בושה, השפלה ופגיעה קשה בפרטיותה" בכל פעם שהיא פונה לבנק.
האם עתרה לפיצוי יומי בגין עוולה מתמשכת ולצו להסרת הפרסום, אך לא קיבלה מענה לכך.
האם מבקשת לפסוק לה פיצוי כפול בגין לשון הרע ופגיעה בפרטיות, בסך 100,000 ₪ לכל
עילה, בתוספת פיצוי על הנזק המתמשך, וזאת לאור כוונת הזדון של האב. היא מציינת כי
הפרסום נעשה במזיד ובמתכוון, וכי פיצוי זעום אינו משרת את תכלית ההרתעה.
57. האב טען כי בית המשפט כבר הכיר בכך שההעברה הבנקאית הכוללת את ההערה "מזונות על
גניבת זרע" מהווה ביטוי פוגעני ופסק בגינו פיצוי, ולכן אין עילה להתערבות ערעורית בנושא.
האב מדגיש כי האם לא הצליחה להוכיח כי עובד בנק ספציפי או גורם שלישי כלשהו נחשף
לרישום. הוא טוען כי ההערה הייתה פרטית ופנימית למערכת הבנקאית, ואינה נחשבת
ל"פרסום" כהגדרתו בחוק איסור לשון הרע. האב מצוין כי פעל במהירות לתיקון המצב בתוך
שעות, פנה לבנק בבקשה להסרת ההערה ושלח מכתב התנצלות לאם. הוא מדגיש כי פעולות
אלו נעשו לבקשתה של האם עצמה, ולכן אין לייחס לו כוונה לפגוע. לטענתו, "כוונה לפגוע"
לצורך פיצוי כפול דורשת זדון חמור, שאינו מתקיים במקרה זה. האב עומד על הגנת "אמת
דיברתי" או לפחות הגנת תום הלב, לאור נסיבות ההיריון החריגות. הוא טוען כי האם יזמה
יחסי מין בלתי מוגנים תחת מצג שווא ובהמשך הודיעה על ההיריון באופן חד-צדדי, וכי
התבטאותו הייתה תגובה לגיטימית מתוך כאב והגנה עצמית.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

עמ"ש 34302-02-26 האב נ' האם
עמ"ש 40590-02-26 האם נ' האב

הפרסום השלישי

1

2 58. האב טען בדיון בלשכת ההוצל"פ כי האם "גנבה לו זרע". האב טען זאת בדיון, שהתקיים
3 בלשכת ההוצל"פ ביום 30.12.2021, במסגרת תיק ההוצל"פ שנפתח עקב אי תשלום מלוא
4 סכום המזונות.

5 59. בית המשפט דחה את התביעה ברכיב זה וקבע: "משעה שבמקרה שלפניי, המדובר באמירה
6 שנאמרה לכאורה על ידי הנתבע, במהלך דיון בלשכת ההוצאה לפועל, ובשים לב לכך
7 שלשכת ההוצאה לפועל היא ערכאה בעלת סמכות מעין שיפוטית, הרי שאמירה זו חוסה
8 תחת ההגנה שבסעיף 13(5) לחוק איסור לשון הרע. ראו תא (מחוזי ת"א) 10839-07-19
9 שמעון כהן ושות' - עורכי דין נ' עמר דסאו (16.11.2023)" (סעיף 4.10.6 לפסק הדין קמא).

10 60. לטענת האם, אין מדובר בחיסיון מוחלט, אלא בחיסיון יחסי, וכי ההגנה חלה רק כאשר
11 האמירה רלוונטית להליך. במקרה זה, האמירה נאמרה בדיון על חוב כספי, ואין לה כל קשר
12 מהותי או רלוונטי להליך, ולכן היא אינה זוכה להגנה. האם טוענת כי האב ניצל לרעה את
13 ההליך המשפטי כדי לבזות אותה, וכי האמירה נאמרה בדלתיים פתוחות ונחשפה לעובדי
14 לשכת ההוצאה לפועל. היא מציינת כי האב ידע שמדובר באמירה בוטה, זדונית, מעליבה
15 ומרושעת, וכי מדובר באם בתו ועליו חלה חובת זהירות מוגברת.

16 61. האב טוען כי האמירה "גניבת זרע" שנאמרה במסגרת הליך בלשכת ההוצאה לפועל, חוסה
17 תחת הגנת סעיף 13(5) לחוק איסור לשון הרע. אמירות הנאמרות במסגרת הליך משפטי
18 ובקשר ישיר למחלוקת בין הצדדים, נהנות מהגנה דיונית מוחלטת. בדיון נכחו רק הוא, האם,
19 שני באי כוחה ורשם, מה שמצביע על קהל מוגבל ולא על פרסום רחב.

20 62. לאחר עיון בכל טענות הצדדים, הרי בכל הנוגע לפסק הדין בסוגיית לשון הרע הגעתי למסקנה,
21 וכך אמליץ לחברי, כי דין הערעור להידחות בהתאם לסמכותנו לפי תקנה 148(ב) לתקנות סדר
22 הדין האזרחי, התשע"ט-2018, וזאת משאין מקום לדחות את הממצאים העובדתיים שקבע
23 בית המשפט קמא, כי ממצאים אלו תומכים במסקנותיו המשפטיות, וכי לא נפלה כל טעות
24 שבדין.

25 63. אציין למעלה מן הנדרש, שהאמירה של האב בדיון בהליך ההוצאה לפועל "יכול להיות שיש
26 פה טענות, אני טוען לגנבת זרע, את החובות שלי אני משלם, יש לי זכות לגדל את הילדה,
27 מה שקורה זה מפחית מהנכונות שלי, אני לא התחמקתי ולא מתחמק מהאחריות", נראה
28 שאינה לחלוטין לא רלוונטית לנושא, אלא נראה שהיה בה ניסיון מצד האב להבהיר או
29 להצדיק לטעמו, את שורש המחלוקת בין ההורים ואת התנהלותו.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

עמ"ש 34302-02-26 האב נ' האם
עמ"ש 40590-02-26 האם נ' האב

64. יחד עם זאת, אדגיש, שאין באי התערבות ערכאת הערעור בפסיקתו הנכונה של בית המשפט
קמא כדי להיות הצדקה כלשהי לאמירתו של האב, אשר אנו דוחים אותה מכל וכל ואשר
בנסיבות אלה, על פי הפסיקה, אין לה כל בסיס. על האב לדעת כי אם ימשיך ויאמר זאת
בנסיבות שיהוו פרסום על פי דין תקום לאם שוב עילה כנגדו. עוד עליו להפנים את המשמעות
שיכולה להיות לאמירה כזו על בתו ועל יחסיו העתידיים עמה.

סוף דבר

65. כל הערעורים נדחו.

66. הואיל וכל הערעורים נדחו ועל מנת שלא להגביר את הלהבות לא נפסוק הוצאות וכל צד יישא
בהוצאותיו.

67. הערובה שהפקיד האב בעמ"ש 34302-02-26 על פירותיה תוחזר לו; והערובה שהפקידה האם
בעמ"ש 40590-02-26 על פירותיה תוחזר לה באמצעות באת כוחה.

עינת רביד, שופטת
אב"ד

כבוד השופט נפתלי שילה:

אני מסכים.

נפתלי שילה, שופט

כבוד השופט יחזקאל אליהו:

אני מסכים.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

עמ"ש 34302-02-26 האב נ' האם
עמ"ש 40590-02-26 האם נ' האב

יחזקאל אליהו, שופט

הוחלט בהתאם לפסק דינה של אב"ד השופטת רביד.

המזכירות תמציא העתק מפסק הדין לב"כ הצדדים.

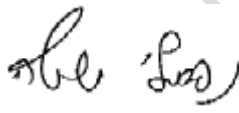
פסק הדין מותר בפרסום בכפוף להשמטת פרטים מזהים.

המזכירות תגרוס את תיקי הנייר.

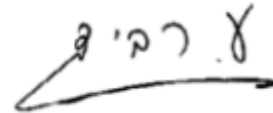
ניתן היום, כ"ז אלול תשפ"ו, 09 ספטמבר 2026, בהעדר הצדדים.

יחזקאל אליהו, שופט

נפתלי שילה, שופט

עינת רביד, שופטת
אב"ד